

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МІСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА імені О. М. БЕКЕТОВА**

*МАТЕРІАЛИ VII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ І
МОЛОДИХ УЧЕНИХ*

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА.
ПОСТВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ**

16-17 листопада 2023 року

Харків – 2023

УДК 378 (06)

П27

Редакційна колегія: Сухонос М. К., д-р техн. наук, проф., проректор з наукової роботи ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Старостіна А. Ю., канд. техн. наук, проф., начальник науково-дослідної частини ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Вершиніна Д. М., д-р філософії, голова ради молодих учених ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Говорова К. В., аспірант ХНУМГ ім. О. М. Бекетова

Перспективи розвитку територій: теорія і практика. поствоєнне відновлення: матеріали VII міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених, Харків, 16–17 листопада 2023 р. / Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Рада молодих вчених при МОН України, Рада молодих вчених при Харківській обласній військовій адміністрації, Varna free university «Chernorizets hrabar», Slovak technical university in Bratislava, Czestochowa university of technology, Одеський національний економічний університет [та ін.] – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2023 – 580 с.

Розглядаються проблемні аспекти розвитку територій та актуальні шляхи їх вирішення. Освітлюються актуальні питання поствоєнного відновлення, міського та регіонального розвитку у системі державного управління та місцевого самоврядування; економічні, інформаційні, екологічні та соціальні аспекти розвитку територій; сучасні напрями розвитку архітектури та містобудування; альтернативні джерела енергії; транспортні системи та технології; управління проектами та програмами розвитку територій.

УДК 378 (06)

© Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова, 2023

<i>Сас А. І., Мамонова В. В. Теоретичні аспекти інформаційно-комунікаційного забезпечення організації</i>	39
<i>Таратіна К. С., Осадчий М.Л. Державне регулювання темпів економічного зростання</i>	41
<i>Терьошина А., Непочатов Р., Міненко С. Інструменти економічного стимулювання регіональних ініціатив та інновацій у нормотворчій сфері</i>	43
<i>Тиханська Д. В., Радіонова Л. О. Міське озеленення</i>	44
<i>Федотов В.М., Гіржева О. Інструменти економічного стимулювання регіональних ініціатив та інновацій у нормотворчій сфері</i>	46
<i>Філонова А.О., Глазунов В.В. Впровадження демократичної регуляції інструменту закупівель для органів місцевого самоврядування</i>	48
<i>Хомич Т. Л., Юричина І. А. Окремі питання щодо ефективності прийняття державно – управлінських рішень</i>	50
<i>Хохуляк О.О., Шкуратов О.І. Комплексне оцінювання рівня сталого розвитку територіальних громад</i>	52
<i>Шмаков А.А., Лях Ю.І. Формування та реалізація стратегічного планування розвитку територіальних громад у післявоєнний період</i>	54
<i>Юсковець І.М., Капленко Г.В. Функціонування територіальних громад в умовах військового конфлікту</i>	56

Секція №2

<i>Економічні, інформаційні, екологічні та соціальні аспекти розвитку територій</i>	59
--	-----------

<i>Stryhul M.V. Environmental problems in times of war</i>	59
<i>Багін М.Л., Радзінська Ю.Б. Багаторівневість системи обмежень та її вплив на планування використання земель населених пунктів</i>	61
<i>Бічев М. С., Нестеренко С. В. Проблеми корозії обладнання на сучасному коксохімічному підприємстві</i>	63
<i>Бубела С.Ю., Антонюк К.Г. Система екологічного управління в Україні</i>	65
<i>Вовк О.М., Антонюк К.Г. Характеристика сучасних проблем екології в Україні</i>	67
<i>Гаврилюк О.В., Антонюк К.Г. Стратегії управління підприємствами щодо зменшення шкідливого впливу на клімат</i>	69
<i>Гамаюн І. В., В'яткін Р. С. Роль цифрової трансформації в аграрному секторі України: проєкт «Vkursi zemli Ukraine»</i>	71
<i>Гамуляк Н. М., Галюк І. Б. Стратегія сталого розвитку та система цінностей бізнес-структур</i>	73

2. Korkhaus J. Application of corrosion-resistant steels in chemical industry. Mater. of the Conf. "Stainless Steel World 99". KCL Publishing BV. 1999. P. 27–41.
3. Charles J. Some duplex applications. Test results and practical experience. Stainless Steel World 99 Conf. on Corrosion-Resistant Alloys (16-18 Nov. 1999, Hauge, Netherlands). 1999. P. 473–485.

СИСТЕМА ЕКОЛОГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

С.Ю. Бубела, студентка 4 курсу факультету Торгівлі, маркетингу та сфери обслуговування

К.Г. Антонюк, д-р філософії, доцент кафедри Туризму та готельно-ресторанної справи

Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету

Система екологічного управління – це сукупність організаційних структур, видів діяльності, відповідних ресурсів і методів формування, реалізації, аналізу та оновлення екологічної політики. В Україні система екологічного управління складається з органів державного управління та контролю у сфері охорони навколишнього природного середовища, які в межах своїх загальних або спеціальних повноважень є державними органами, що здійснюють управління та контроль у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Це юридично самостійні суб'єкти (органи державної влади, органи місцевого самоврядування та громадські організації), уповноважені здійснювати владні та інші функції галузі охорони, використання і відтворення навколишнього природного середовища в межах своїх загальних або спеціальних повноважень [1].

Донедавна екологічне управління розглядалося як суто державна діяльність. Участь громадян у вирішенні екологічних проблем відбувалася переважно через законодавство про охорону довкілля. Однак усвідомлення того, що екологічні проблеми є глобальними і що кожна людина усвідомлює цю небезпеку стало одним з найважливіших чинників підвищення ефективності управління навколишнім середовищем. Це закріплено в законодавстві майже всіх країн світу, в тому числі і в Україні. Для того, щоб ефективно впроваджувати свої заходи, уряд потребує підтримки своїх громадян [2].

Громадяни повинні мати доступ до всієї інформації про стан довкілля та екологічні загрози. Вони повинні мати доступ до всієї інформації про навколишнє середовище, включаючи інформацію про небезпечні речовини та їхню діяльність.

Органи влади повинні забезпечити громадськості можливість висловлювати свою думку з питань, що стосуються довкілля. Це може бути

досягнуто лише за допомогою правових механізмів, що є загальноприйнятим принципом у всьому світі. Конституційне право та обов'язок захищати довкілля передбачає право кожного громадянина на участь у вирішенні питань, що стосуються охорони довкілля [3].

Вони також можуть брати участь у розробці екологічного законодавства. У багатьох країнах законодавством передбачені різні форми участі громадськості. Право на участь може здійснюватися індивідуально та колективно. Кожен має право створювати організації та об'єднання представлення і захисту інтересів населення щодо навколишнього середовища. Діяльність громадських організацій у сфері охорони навколишнього природного середовища здійснюється відповідно до законодавства України та згідно з їхніми статутами. Закон України « Про охорону навколишнього природного середовища» визначає спеціальні функції державного управління в галузі [4].

Органами екологічного управління є юридично відособлені органи, які здійснюють координаційні, організаційно-розпорядчі, контрольні, експертні та інші функції в галузі використання та охорони навколишнього природного середовища. За обсягом та характером їх слід поділити на органи громадського управління, органи місцевого самоврядування, органи державного управління, органи загального та спеціального управління. Таким чином, під управлінням у сфері екологічних правовідносин слід розуміти урегульовані правовими нормами суспільні відносини, в яких реалізується діяльність органів, які мають на меті забезпечення ефективного використання, дотримання екологічного законодавства, захист екологічних прав громадян та попередження екологічних правопорушень.

Література

1. Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 р. Закон від 28.02.2019 № 2697-VIII. База даних «Законодавство України» ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2697-19> (дата звернення: 29.10.2023)
2. Зуєв В. Правове регулювання реалізації екологічного управління в Україні та шляхи його вдосконалення URL: http://archive.mama-86.org/archive/ecodemocracy/experts_zuev_u.htm (дата звернення: 29.10.2023)
3. Положення про Департамент екології та розвитку рекреаційних зон Одеської міської Ради. Затверджено рішенням Одеської міської Ради від 11.12.2019 №5450-VII. URL: <https://www.omr.gov.ua/ua/city/departments/eco/statute/> (дата звернення: 29.10.2023)
4. Нешик С.С. Вплив органів місцевого самоврядування на покращення екологічної ситуації в регіоні URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej2/txts/region/05nssesr.pdf/> (дата звернення: 29.10.2023)